

N:o 27.

Kongl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen, angående förhöjning i vissa fall af de vid statens jernvägstrafik anstälde banvakters löneförmåner; gifven Stockholms slott den 7 februari 1896.

Under åberopande af hvad bilagda utdrag af protokollet öfver civil-ärenden för denna dag innehåller, vill Kongl. Maj:t härmed i nåder föreslå Riksdagen medgifva, att af jernvägstrafikmedlen ett belopp af högst 12,000 kronor må under år 1897, efter jernvägsstyrelsens bepröfvande, användas till förhöjning i vissa fall af de vid statens jernvägstrafik anstälde banvakters löneförmåner utöfver det nu medgifna högsta arfvodesbeloppet, med högst 60 kronor för hvarje banvakt, som af förhöjningen kommer i åtnjutande.

Kongl. Maj:t förblifver Riksdagen med all kongl. nåd och ynnest städse välbevågen.

OSCAR.

V. L. Groll.

*Utdrag af protokollet öfver civilärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 7 februari
1896.*

Närvarande:

hans excellens herr statsministern *Boström*,
hans excellens herr ministern för utrikes ärendena grefve *Douglas*,
statsråden: friherre *Åkerhielm*,
Groll,
Wikblad,
Gilljam,
friherre *Rappe*,
Christerson,
Wersäll,
Annerstedt.

Departementschefen, statsrådet *Groll* anförde härefter:

För hvardera af åren 1893, 1894, 1895 och 1896 har Riksdagen med anledning af nådiga propositioner i ämnet medgifvit, att af jernvägs- trafikmedlen ett belopp af högst 12,000 kronor finge efter jernvägsstyrelsens bepröfvande användas till förhöjning i vissa fall af de vid statens jernvägs- trafik anstälde banvakters löneförmåner utöfver det förut medgifna högsta arfvodesbeloppet, med högst 60 kronor för hvarje banvakt, som af förhöjningen komme i åtnjutande.

Den sålunda medgifna förhöjningen har tilldelats banvakter, som under fem år eller längre tid med godt vitsord tjenstgjort och fortfarande tjenstgjorde å bandelar norr och öster om *Ljusdal*.

I underdånig skrifvelse den 2 december 1895 har jernvägsstyrelsen hemställt om aflåtande af nådig proposition till Riksdagen i fråga om beviljande äfven för år 1897 af enahanda förmån, som ofvan nämnts, åt vissa banvakter vid statens jernvägar.

Den af Eders Kongl. Maj:t den 2 juni 1893 tillsatta komité, som fått i uppdrag, bland annat, att afgifva förslag till nytt aflöningsreglemente för jernvägsstaten, har visserligen den 14 november 1895 inkommit med underdånigt betänkande och förslag i ämnet, deri, bland annat, föreslagits, att maximiaflöningen för banvakt i allmänhet skulle bestämmas till 600 kronor eller 60 kronor utöfver den nu till 540 kronor bestämda högsta kontanta aflöningen för banvakt, men då jernvägsstyrelsen, som erhållit nådig befallning att i anledning häraf afgifva underdånigt utlåtande, ännu icke hunnit fullgöra detta uppdrag, torde förslag till definitivt bestämmande af banvakternas aflöning icke kunna till denna Riksdags afgörande framläggas, hvadan jag nu allenast anser mig böra förorda, att enahanda provisoriska anordning för förbättrande af vissa banvakters ställning vidtages äfven för år 1897, som under de senaste åren af Riksdagen medgifvits.

Jag hemställer alltså, att Eders Kongl. Maj:t behagade föreslå Riksdagen medgifva,

att af jernvägstrafikmedlen ett belopp af högst 12,000 kronor må under år 1897, efter jernvägsstyrelsens bepröfvande, användas till förhöjning i vissa fall af de vid statens jernvägstrafik anstälde banvakters löneförmåner utöfver det nu medgifna högsta arfvodesbeloppet, med högst 60 kronor för hvarje banvakt, som af förhöjningen kommer i åtnjutande.

Till denna af statsrådets öfriga ledamöter biträdda hemställan behagade Hans Maj:t Konungen lemna bifall och befalde, att nådig proposition i ämnet, af den lydelse bilagan till detta protokoll utvisar, skulle i vanlig ordning till Riksdagen aflåtas.

Ex protocollo

Aug. Alströmer.